

Ο ΑΟΡΑΤΟΣ «ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ»

Για άλλη μια φορά, η Αθήνα παρατηρούσε σε κατάσταση στραβισμού μόνο το δέντρο. Το δάσος είχε χαθεί. Οι Γερμανοί και οι Φιλανδοί κάγχαζαν εκεί στη μακρινή Θούλη. Ήξεραν πως, με ή χωρίς επίτροπο, θα αποκτούσαν τον ουσιαστικό έλεγχο της οικονομικής διαχείρισης στην Αθήνα και μάλιστα με την υπογραφή των υπερήφανων αρχηγών των ελληνικών κομμάτων που συγκυβερνούσαν. Η εθνική υπερηφάνεια είναι δεδομένη, όταν απευθύνεσαι στους πληβείους και μάλιστα εκείνους που απώλεσαν την αξιοπρέπειά τους μετά από δύο χρόνια περικοπών και βασάνων και σήμερα, τρία εκατομμύρια απ' αυτούς, επιβιώνουν με εισοδήματα κάτω από το όριο της φτώχειας. Μεταξύ των αρχόντων, ωστόσο, η έννοια της εθνικής υπερηφάνειας, είναι οικτρά ελαστική.

Το ελληνικό πολιτικό σύστημα θα υποκλιθεί εκ νέου στους δανειστές του, που του διασφαλίζουν και την επιβίωσή του, έστω τη στιγμή. Οι λεονταρισμοί και οι φαμφαρονισμοί έχουν ημερομηνία λήξης, όταν ομιλούμε για κουρέματα και νέες δανειακές συμφωνίες. Τις αμέσως επόμενες ημέρες, η Ελλάδα θα εισέλθει στη φάση της ουσιαστικής εσωτερικής υποτίμησης, η οποία άλλωστε θα έπρεπε ήδη να έχει ολοκληρωθεί αν η τότε κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου είχε τα κότσια να εφαρμόσει και όχι μόνο να περιγράφει τα επώδυνα μέτρα. Για τρία τουλάχιστον χρόνια ακόμη, η Ελλάδα θα βρίσκεται στην υφεσιακή δίνη, πασχίζοντας να αυτό-υποτιμηθεί. Όλα τα άλλα περί εθνικής υπερηφάνειας, περί των διαφόρων κληρών «ΟΧΙ», είναι απλά επικοινωνιακά παινιδακία για αφελείς. Το νέο ραντεβού για μία ουσιαστική οικονομική ανάκαμψη έχει δοθεί για το 2018, όπως σημειώνουν οι επιφανείς οικονομολόγοι.

ΨΕΥΤΙΚΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Οι Έλληνες πολιτικοί επιδίδονται στον αγαπημένο τους ρόλο, των ψεύτικων φίλων του λαού. Υποτίθεται ότι δίνουν μάχη για να μη μειωθούν οι αποδοχές των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα, ενώ έχουν δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για τη μετατροπή της ελληνικής αγοράς σε πραγματική ζούγκλα. Η ανεργία πλησιάζει ήδη στο 20% του οικονομικά ενεργού πληθυσμού, ενώ σύμφωνα με τα επίσημα στατιστικά στοιχεία, 1 στους 3 εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα δουλεύει ανασφάλιστος και με αποδοχές κατώτερες του ελάχιστου

Ο ΦΩΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ σχολιάζει την ελληνική πραγματικότητα

μισθού, τον οποίο υποτίθεται ότι υπερασπίζονται οι Έλληνες πολιτικοί. Το 40% των ανασφάλιστων εργαζομένων είναι αλλοδαποί, γεγονός που αναδεικνύει το ρόλο που παίζει η μαζική παράνομη μετανάστευση στη διάλυση της αγοράς εργασίας.

Εάν οι Έλληνες πολιτικοί είχαν τη στοιχειώδη σοβαρότητα, θα πρότειναν τη μείωση των αποδοχών στον ιδιωτικό τομέα, για να «σπάσει» η αυξητική δυναμική της ανεργίας και θα έπαιρναν συμπληρωματικά μέτρα για την ένταξη των νέων στην αγορά εργασίας. Προς το παρόν, δίνουν μάχες δήθεν υπέρ των λαϊκών συμφερόντων, κρύβοντας τη σκληρή πραγματικότητα που διαμόρφωσαν, με τα λάθη και τις παραλείψεις τους.

ΑΠΟΦΡΑΔΑ Η ΝΥΧΤΑ ΤΩΝ ΙΜΙΩΝ

16 χρόνια από τότε, κανένας δεν πλήρωσε για τη «λευκή σημαία» στα Ίμια... Αποφράδα η νύχτα των Ιμίων. Άλλη μια χρονιά πέρασε από εκείνη την τραγική για την Ελλάδα νύχτα. Εφιάλης μνήμης, που ακολουθεί σ' όλη τους τη ζωή τον τότε πρωθυπουργό Κώστα Σημίτη, τον Θεόδωρο Πάγκαλο που φύσηξε ο αέρας και πήρε τη σημαία (έτσι δικαιολόγησε την αντεθνική πράξη της υποστολής της σημαίας από κομμάτι της ελληνικής κυριαρχίας), την τότε ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων και όλους που ήταν παρόντες σε εκείνο το... Πολεμικό Συμβούλιο, που ανέκτησαν να γίνει στο πολιτικό γραφείο του πρωθυπουργού στη Βουλή, αντί στο Κέντρο Επιχειρήσεων στο Πεντάγωνο, επειδή είχε... αλλεργία ο Κ. Σημίτης στους στρατιωτικούς χώρους (θυμίζω ότι στη διάρκεια των 8 χρόνων που κυβέρνησε, ποτέ δεν επισκέφθηκε στρατιωτική μονάδα, ούτε καν το Πάσχα, για να τσουγκρίσει το αυγό...).

Δεκαέξι χρόνια από τότε, ΚΑΝΕΝΑΣ τους δεν θγήκε να μιλήσει, να ΑΠΟΛΟΓΗΘΕΙ στον ελληνικό λαό για το τι συνέβη εκείνη τη μοιραία νύχτα, που τα ξημερώματα όλοι οι συμμετέχοντες στο Κυβερνητικό Συμβούλιο Εξωτερικών και Άμυνας (ΚΥΣΕΑ) σήκωσαν λευκή σημαία, αποδεχόμενοι όλους τους όρους της Τουρκίας. Ένας υψηλόβαθμος υπουργός, από τα μέλη του ΚΥΣΕΑ, βγαίνοντας αποκαμωμένος από την αίθουσα, βρήκε τη δύναμη, λέγοντας «Κακόμοιρη Ελλάδα, σε ποιες πλάτες ακούμπησες τη τύχη σου...», να ομολογήσει και τις δικές του ευθύνες... Μόνο που δεν αρκεί αυτό. Πρέπει, 16 χρόνια από τότε, να ειπωθεί από τους κύριους χειριστές εκείνης της «επιχείρησης» τι έφταιξε, ποιοι έφταιγαν, γιατί φτάσαμε στην παράδοση... Τουλάχιστον για να μην ξαναζήσουμε Ίμια...

Η συνεχιζόμενη σιωπή, τα κλειστά στόματα, μόνο την Ελλάδα και τον Ελληνισμό όλο δεν εξυπηρετούν...

ΜΙΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΣΥΛΛΗΨΗ

Η πρόσφατη σύλληψη (1/2) του διευθύνοντος συμβούλου του Οργανισμού Διεξαγωγής Ισποδρομιών Ελλάδος (ΟΔΙΕ) για οφειλές προς το Ελληνικό Δημόσιο, είναι πρωτοποριακή. Είναι γνωστό ότι ο μεγαλύτερος οφειλέτης του Δημοσίου είναι το ίδιο το Δημόσιο. Μέχρι σήμερα, όμως, τους δικαστικούς λειτουργούς απασχολούσαν μόνο τα χρέη των ιδιωτικών επιχειρήσεων προς το Δημόσιο. Ο Διευθύνων Σύμβουλος του ΟΔΙΕ έγραψε, άθελά του, ιστορία.

Με την πρωτοβουλία που πήραν, ανοίγουν ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον κεφάλαιο στην οικονομική και πολιτική ιστορία της Ελλάδος. Οι ελληνικές κυβερνήσεις ορίζουν διάφορους έμπιστους στον ευρύτερο δημόσιο τομέα της οικονομίας και στη δημόσια διοίκηση και αξιοποιούν την πολιτική, κομματική εξάρτηση των στελεχών, για να κάνουν όργια σε βάρος του δημόσιου χρήματος και του δημόσιου συμφέροντος. Είναι γνωστό, για παράδειγμα, ότι στον ΟΔΙΕ «απασχολούνται» εκατοντάδες «πράσινοι» και «γαλάζιοι» αργόμοιθοι. Ο εκάστοτε διευθύνων σύμβουλος του ΟΔΙΕ είναι υποχρεωμένος να καλύψει όλες τις μισθολογικές υποχρεώσεις που δημιουργεί αυτή η κατάσταση, βάζοντας σε δεύτερη μοίρα την κερδοφορία του Οργανισμού, ακόμη και την εκπλήρωση βασικών υποχρεώσεων του προς το Ελληνικό Δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία. Ο ΟΔΙΕ, βέβαια, δεν είναι η εξαίρεση, αλλά ο κανόνας της κομματικής κακοδιαχείρισης. Ακόμη και τα διευθυντικά στελέχη της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, που είναι υπεύθυνα για τη διαχείριση του κομματικού προϋπολογισμού, χρησιμοποιούν ανάλογες πρακτικές. Ο διευθύνων σύμβουλος του ΟΔΙΕ, που προωθήθηκε σε μια θέση ευθύνης, με αντάλλαγμα να οργανώσει την κακοδιαχείριση του δημόσιου χρήματος, είναι το εκτελεστικό όργανο ενός πανίσχυρου πολιτικού κυκλώματος.

Η λεηλασία του δημόσιου χρήματος και του δημόσιου συμφέροντος, με ευθύνη των πρωταγωνιστών της πολιτικής και των διευθυντικών στελεχών που συνεργάζονται με αυτούς, οδήγησε την Ελλάδα στο σημερινό κατάντημα...

Εθνική ανάγκη, ένα πανίσχυρο λαϊκό κίνημα απέναντι στο Μαύρο Μέτωπο, καλεί ο Μ. Θεοδωράκης

Στη συγκρότηση ενός πανεθνικού μετώπου αντίστασης και αλληλεγγύης στο Μνημόνιο στοχεύει η Ενιαία Λαϊκή Δημοκρατική Αντίσταση (Ε.Λ.Δ.Α.), που ιδρύθηκε επίσημα την Πέμπτη (2/2) στην Αθήνα, με πρωτοβουλία του διάσημου μουσικοσυνθέτη Μίκη Θεοδωράκη.

Πρόθεσή του δεν είναι η κίνηση αυτή να μετεβληθεί σε κόμμα και να διεκδικήσει την ψήφο του ελληνικού λαού, ωστόσο οι πιέσεις προς αυτήν την κατεύθυνση είναι έντονες, καθώς η μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών αναζητεί στήριγμα και προστασία από τη «λαίλαπα» του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Κατά την παρουσίαση της κίνησης, ο Μίκης Θεοδωράκης, περιστοιχισμένος από τον Μανώλη Γλέζο και τον Γιώργο Κασσιμάτη, σημείωσε ότι η Ελλάδα βιώνει μια μεγάλη «εθνική τραγωδία» και ότι «έγινε επίλεκτος στόχος μιας πρωτοφανούς καταστρεπτικής εισβολής σε διεθνές επίπεδο, με όπλο το χρήμα, δηλαδή το οικονομικό σύστημα που είναι απόλυτα εξαρτημένο από τις μεγάλες τράπεζες». Αναφερόμενος στις τελευταίες εκβιαστικές απαιτήσεις Ευρωπαίων και Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, υπογράμμισε: «Πιστεύοντας ότι μας έχουν ζαλίσει και διαλύσει, βγάλανε τη μάσκα

τους και μας είπανε καθαρά: Για να ζήσετε θα πρέπει να πουληθείτε». «Πρέπει να πουληθείτε, και μάλιστα φθηνά, οτιδήποτε έχει αξία: κτίρια, νησιά, ακόμα και αρχαία μνημεία. Μας είπαν μάλιστα ότι την Ακρόπολη την εκτιμούν σε κάποια δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ παράλληλα με τα δάνεια και με τους τόκους και με τα κόλπα που αυτοί ξέρουν καλά, μας οδηγούν στο δίλημμα: Η ΠΟΥΛΑΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΛΙΕΣΤΕ ή πεθαίνετε και χάνεστε». Πρόσθεσε δε ότι απέναντι σ' αυτόν τον εκβιασμό, η απάντηση είναι μόνο η αντίσταση και η αλληλεγγύη.

Ο μεγάλος μουσικοσυνθέτης άσκησε σφοδρή κριτική στην κυβέρνηση, στρέφοντας τα πυρά του κατά του Γ. Παπανδρέου, κατηγορώντας τον ευθέως ότι «πρωταγωνίστησε» στη μεθόδευση «για τον τεχνητό κοινωνικό υποβιβασμό μας, με την κακουργηματική διόγκωση του ελλείμματος από 9,2% σε 15%» και στη συνέχεια με τις δηλώσεις του, του ίδιου και του τότε υπουργού Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου, περί «Τιτανικού», διαφθοράς και ανικανότητας, τεμπελιάς και οικονομικού χάους.

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του, ο Μ. Θεοδωράκης έκανε λόγο για την ύπαρξη ενός «μαύρου μετώπου», τονίζοντας ότι απέναντι σ' αυτό

είναι ανάγκη να συγκροτηθεί ένα πανίσχυρο λαϊκό κίνημα από ελεύθερους, ανεξάρτητους διαφωτισμένους και αποφασισμένους Έλληνες πολίτες.

Στην προσωρινή Συντονιστική Επιτροπή της

κίνησης μετέχουν πολιτικοί, διακεκριμένοι επιστήμονες, άνθρωποι της τοπικής αυτοδιοίκησης, καταξιωμένοι επαγγελματίες, γνωστοί συγγραφείς, καλλιτέχνες κ.ά., που επέλεξε προσωπικά ο Μίκης Θεοδωράκης.